

i denne Retning. Jeg er enig med det ærede Udvalg i, at det er paa Tiden, istedetsfor de almindelige Klager, for Alvor at lægge Haand paa Værket, for at udrette Noget for Grønland. Jeg skal forudstikke den Bemærkning, at det kan gjerne være, at det er skrevet i Skjæbnens Bog, at det vil gaae om end mindre hurtigt i Grønland, som det er gaaet med en forbausende Hurtighed paa andre Steder, at et raat Naturfolk ved den nærmere Berøring med Civilisationen, saa at sige, visner hen. Jeg har en Frygt for, at det vil være meget ranskeligt for alle kommende Tider virkelig at tilvejebringe nogen Udvikling i dette fjerne og kolde Land, men paa den anden Side mener jeg, at da Vor Herre har lagt det paa vor Samvittighed, er det vor Pligt at gjøre vort Bedste. Jeg nævner dette kun, fordi det vilde være uretferdigt at tillægge Beshyrelsen den Tilbagegang i Befolkningen og overhovedet Tilbagegangen i fysisk Kraft og Styrke, hvorpaa unægtelig foruroligende Kriterier vise sig. Jeg troer, at den falder i en Periode, hvor man mere end tidligere har havt Hjerte for Grønland og gjort, hvad man efter de herskende Begreber har troet at kunne; men hvorledes det nu end staaer, har jeg allerede ved første Behandling gjort opmærksom paa, at uheldigt har i intel Tilfælde den grønlandske Handel, uagtet alle de Feil, der kunne klæbe ved den, virkelig paa disse Egne, og derom vil man bedst kunne overtlyde sig ved at sammenligne ikke blot den aandelige, men ogsaa den materielle Tilstand paa de danske Besiddelser i Grønland med det tilsvarende Forhold paa den modsatte Kyst af vedkommende Bugt, hvor der er en i høi Grad jammerlig Tilstand. Jeg troer derfor, at der vel kan være Opfordring til at reformere dette Forhold, men dog ikke bryde Staven derover, som om det kun har været til Fordærv. Hvad Handelsens Virksomhed angaaer, da fremgaaer det af Betænkningen, at de Varer, der indkjøbes og forsendes til Grønland, ere i en meget god Tilstand og behandles vel. Jeg har personlig anseet det for min Pligt saa at sige at smage paa enhver Smørstjæring, og jeg troer i det Hele, at de

Varer, der sendes derop, ere fortræffelige, hvilket her ogsaa er meget vigtigere end i andre Forhold, deels fordi der intet Valg er, og deels fordi der maa regnes paa en saa lang Opbevaring, at hvis det ikke var Varer af en god Kvalitet, vilde de let blive ubrugelige, inden de skulde bruges. Paa den anden Side modtages den grønlandske Handels Produkter her som en god Handelsvare, og Udvalget lægger ogsaa et Ord ind for, at man med Hensyn til Tranfogeriet skal tage sig i Agt for at forværre dets gode Ky i Handelsverdenen, og det Samme er selv fra Grossererforeningens alvorligt lagt paa Hjerte i Anledning af den Beslutning, der er tagen, at henlægge Tranfogeriet til Grønland selv; dog skal jeg dertil bemærke, at det paa Grund af, at Tranfogeriet ligger indenfor Demarkationslinien, er en Nødvendighed, at det flyttes; men en ligefrem Flytning af samme, saaledes at det dog forblev her, vilde neppe svare til Diemedet, i alt Fald naar den skete indenfor rimelige Grændser, og vilde desuden medføre bethdelige Omkostninger. Jeg skal i den Henseende blot nævne, at jeg saavel overfor den ærede Justitsminister som overfor mange Andre har haandhevet, at den blotte Raffinering af Tran ikke kunde regnes til Tranfogeri, og naar man ikke fører det bedærvede Spæk herved for deraf at koge Tran og dernæst træffer Foranstaltning til at forebygge ilde Lugt, saa vil denne vigtige Deel af Industrien, der ikke spiller nogen ubetydelig Rolle i den kjøbenhavnske Handel, kunne sostenere sig. Jeg maa forøvrigt bemærke, at jeg aldrig har fundet mig generet af denne ilde Lugt, uagtet jeg boer i en Egn, der skulde være udsat derfor, og jeg desuden ex officio har gaaet og lugtet rundt omkring efter den. Altsaa, hvad enten man betragter den grønlandske Handel som den, der forshner Kolonien med Fornødenheder, eller som den, der opkjøber Koloniens Produkter og bringer dem ind i det europæiske Marked, saa troer jeg, at Handelen har gjort, hvad den burde. Derimod er der ikke nogen Tvivl om, at den har været meget dyr; men hvad Dyrheden angaaer,